

A Fischer Szűcsműhely

A ruhajavító munkaszolgálatos század a Csóka utca udvarán. A háttérben látszanak a szabóasztalok. Első álló sorban balról a harmadik Fischer Imre. A kerettel egy sorban ülő sorban balról a második Fischer László. A férjemet nem látom, valószínűleg takarásban van.

Pista 1941 őszén került Esztergom-Táborba. Onnan hamar leszerelt valami kitalált betegséggel. Mindenféle trükköt kitalált, hogy húzza, és amikor már végképp nem lehetett, akkor 1943-ban bekerült ebbe a Horthy Miklósné ruhagyűjtő akcióban beindított ruhajavító századba. Ennek a századnak Kelenföldön volt a körlete a Csóka utcában. Ott volt egy banánérlelő telep, annak voltak vasúti sínjei is, és azt adták át ennek a századnak. Szabók és szűcsök voltak benne, és egy-két százalék bulista, bankár meg ilyenek. Ez a ruhajavító század fantasztikus volt. Az egész tisztikar, a keret, mindenki. Volt egy külön vezetőség a munkaszolgálatosokból, egy három- vagy négytagú bizottság. Ebben benne volt Pista két bátyja is, Laci és Imre. Ők osztották be, hogy mikor ki mehet haza. Beosztották az anyagiakat is, hogy a gazdagok adjanak, a szegények kapjanak, hogy a családjuk ne éhezzen, legyen miből élniük. És kapjon a keret is rendesen, hogy azoknak is befogják a száját. Aztán otthagyta őket a századparancsnok, mert a Gestapo kért személyzetet a Gellért-hegyi állásokhoz. És elmentek, mert az egy buli volt. Az én családomból nem, de sokan elmentek. A századparancsnok azt mondta, hogy ilyen társasággal, aki eladja magát a németeknek, nem marad együtt. És otthagyta őket. Akkor valahova elvitték a századot, de a férjem a teherautón hagyva a hátizsákját és mindenét, lelépett, és elment a Breitfeld századba. Ez egy szűcs század volt. Breitfeld egy nagy szűcs volt a Váci utca és a Régiposta utca sarkán. Ott egy század végzett szűcsmunkát a hadseregnek. Ott volt a sógorom, Lantos Oszkár is, aki a gépeket javította.